

Sygn. akt I C 436/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Olechno – Obolewicz

Protokolant: Monika Kosobko – Derehajło

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2016 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.**

przeciwko **M. B.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. B. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 3.105,99 złotych (trzy tysiące sto pięć złotych i dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości jak za opóźnienie w stosunku rocznym liczonymi od dnia 23 marca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego M. B. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 1.317 złotych (jeden tysiąc trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.217 złotych (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia

Sygn. akt I C 436/16

UZASADNIENIE

Powód (...) N. Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. pozwem skierowanym przeciwko M. B. wniósł o zasądzenie kwoty 3.105,99 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (tj. od dnia 23 marca 2016 roku) do dnia zapłaty, nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 15 maja 2015 roku przejął od (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. prawo do wierzytelności wobec pozwanego. Podał, iż pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem w dniu 4 stycznia 2010 roku umowę bankową o numerze (...), na podstawie której otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną i zobowiązał się do jej zwrotu zgodnie z warunkami określonymi w umowie. M. B. nie wywiązał się z przedmiotowego zobowiązania. Pozwany wezwana przez pierwotnego wierzyciela do zapłaty nie spełnił świadczenia. Jednocześnie w treści wezwania wierzyciel pierwotny poinformował stronę pozwaną, że w przypadku niewypełnienia określonych obowiązków, wierzytelność zostanie

przelana na powodowy fundusz. Powód dochodził zatem zapłaty w łącznej kwocie 3.105,99 złotych (w tym należność główna w kwocie 2.032 złotych i skapitalizowane odsetki w kwocie 1.073,99 złotych, w tym odsetki wierzyciela pierwotnego przejęte na podstawie cesji wierzytelności i naliczone zgodnie z postanowieniami umowy oraz odsetki ustawowe naliczone przez stronę powodową), zgodnie z załączonym wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 21 marca 2016 roku numer (...).

Pozwany M. B. na rozprawie w dniu 13 maja 2016 roku nie kwestionował wystąpienia okoliczności powołanych przez stronę powodową w uzasadnieniu zgłoszonego w sprawie roszczenia i ostatecznie uznał w całości wniesione powództwo (protokół z rozprawy z dnia 13 maja 2016 roku 00:01:58 – 00:04:19; 00:14:58 – 00:15:23). Wyjaśnił, iż nie wywiązał się ze zobowiązania wobec pierwotnego wierzyciela między innymi dlatego, iż w okresie po zawarciu umowy kredytu odbywał karę pozbawienia wolności, co uniemożliwiło mu dokonywanie spłat.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Poza sporem pozostawała okoliczność, iż pozwany M. B. w dniu 4 stycznia 2010 roku zawarł z poprzednikiem prawnym powoda umowę o kredyt na zakup towarów (k. 30 – 30v – umowa). Pozwany nie wywiązał się z warunków wymienionej umowy i w związku z tym pierwotny wierzyciel w dniu 8 listopada 2010 roku wystawił bankowy tytuł egzekucyjny numer (...) (...) (k. 31 – bankowy tytuł egzekucyjny), któremu nadano klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 15 grudnia 2010 roku w sprawie sygnatura akt I Co (...) (k. 32 niniejszej sprawy – postanowienie; k. 13 – akt sprawy Sądu Rejonowego w B. sygn. akt I Co(...)). Następnie w oparciu o wymieniony tytuł wykonawczy pierwotny wierzyciel wszczął przeciwko pozwanemu postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone (k. 32v).

Nie było również kwestionowanym, iż powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. przystąpił do umowy przelewu wierzytelności z dnia 15 maja 2015 roku z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W., przedmiotem której miały być przysługujące Bankowi wymagalne wierzytelności, wskazane w Liście Wierzytelności (§ 2 i 5 umowy k. 10 – 13). W wyciągu z elektronicznego załącznika do wymienionej umowy wprost wskazano dane pozwanego wraz z numerem umowy zawartej z pierwotnym wierzycielem. Pierwotny wierzyciel pismem z dnia 3 czerwca 2015 roku zawiadomił pozwanego o sprzedaży wierzytelności z tytułu wymienionej powyżej umowy o kredyt (k. 33 – pismo). Pismem z dnia 4 marca 2016 roku powód skierował do pozwanego bezskutecznie wezwanie do zapłaty (k. 16 – 17 – pismo).

W dniu 21 marca 2016 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej numer (...), w którym oświadczył, iż w dniu 15 maja 2015 roku nabył od pierwotnego wierzyciela wierzytelność wobec dłużnika M. B., wynikającą z zawartej w dniu 4 stycznia 2010 roku umowy kredytu. W powołanym wyciągu wskazano, iż wysokość zobowiązania pozwanego według stanu na dzień wystawienia niniejszego wyciągu wynosiła łącznie 3.105,99 złotych, w tym należność główna w kwocie 2.032 złotych i odsetki w kwocie 1.073,99 złotych (k. 9 – wyciąg). Pozwany w toku postępowania nie zakwestionował zarówno prawidłowości wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela oraz kwot w nim wskazanych, jak i wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu. Na podstawie przepisu art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. z 2014 r., poz. 157 j.t.) w obowiązującym brzmieniu, księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych. Moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Zgodnie z przepisem art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2001 roku o kredycie konsumenckim (Dz.U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1081 ze zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę, na mocy której przedsiębiorca w zakresie swojej działalności, zwany dalej „kredytodawcą”, udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia

konsumentowi kredytu w jakiegokolwiek postaci. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności: umowę pożyczki i umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego oraz umowę o kredyt, w której kredytodawca zaciąga zobowiązanie wobec osoby trzeciej, a konsument zobowiązuje się do zwrotu kredytodawcy spełnionego świadczenia. Na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 j.t. ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Na podstawie przepisu art. 78a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe przepisy ustawy stosuje się do umów kredytu i pożyczki pieniężnej, zawieranych przez bank zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2001 roku o kredycie konsumenckim, w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie. W oparciu o przepis art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Przepis art. 213 § 2 k.p.c. stanowi, iż Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Poprzez uznanie powództwa pozwany uznaje nie tylko samo żądanie powoda, ale także przytoczone przez niego okoliczności faktyczne, a kryteria kontroli sądu w takiej sytuacji odnoszą się jedynie do skutków prawnego uznania, a nie do okoliczności faktycznych sprawy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 grudnia 2012 roku, VI ACa 748/12, Legalis nr 739304). W sytuacji, gdy żadna z okoliczności wymienionych w przepisie art. 213 § 2 k.p.c nie zachodzi sąd jest obowiązany wydać wyrok zgodny z uznaniem powództwa.

W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie nie zachodziły jakiegokolwiek przesłanki do zakwestionowania skuteczności prawnej dokonanego przez pozwanego uznania powództwa. Dochodzone pozwem roszczenie znajdowało oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym oraz cytowanych powyżej przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2001 roku o kredycie konsumenckim, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe oraz kodeksu cywilnego. W tych okolicznościach Sąd stwierdził, iż pozwany mógł skutecznie uznać żądanie pozwu.

Podsumowując należy wskazać, że w rozpoznawanej sprawie Sąd był związany dokonaniem przez pozwanego uznaniem powództwa, co skutkowało uwzględnieniem w całości dochodzonego pozwem roszczenia na podstawie powołanych przepisów, o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku. O odsetkach orzeczono na podstawie przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c.

O rygorze natychmiastowej wykonalności, wobec skutecznego uznania powództwa, orzeczono zgodnie z dyspozycją przepisu art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonej w przepisie art. 98 § 1 k.p.c. Wysokość opłaty sądowej od pozwu ustalono na podstawie art. 28 pk 2 ustawy z dnia z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 623 j.t. ze zm.). Wysokość należnych powodowi kosztów zastępstwa procesowego ustalono stosownie do § 6 pkt 3 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804), a także części IV załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2015 r., poz. 783 j.t.).

SSR Elżbieta Olechno – Obolewicz